

Hele 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 52 er optrykt her på grund af en fejl i det oprindelige referat i Folketingets Forhandlinger for den 10. januar 1996 (side 2548-2549).

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til kulegravning af udlændingepolitikken.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 21/11 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det er jo et beslutningsforslag, som indeholder et forslag om nedsættelse af en kommission, som skal kulegrave udlændingepolitikken og derigennem give en belysning af, hvilke konsekvenser politikken vil få for Danmark over de næste 30 år.

Jeg synes, at det er imponerende, at man kan forestille sig, at det er muligt på et område som det her overhovedet at se 30 år frem, og når jeg kommer med den lille bemærkning, er det, fordi – ja, tænk bare på, hvad der er sket her i løbet af de sidste 10 år. Der var næppe ret mange, der havde forestillet sig de mange ændringer, der ville ske i Europa i forbindelse med Murens fald. Der var heller ikke nogen, der havde forestillet sig den konflikt, der kom i det tidligere Jugoslavien. Og sådan er der naturligvis en lang række eksempler, så jeg vil blot advare imod forestillingen om, at man kan se på udlændingeområdet 30 år frem i tiden.

Til gengæld synes jeg, at det er absolut nødvendigt, at man løbende holder øje med, om den udlændingelovgivning, vi har, matcher de problemer, der er oppe i tiden, og også, at vi hele tiden prøver at se det i forhold til den faktiske udvikling.

Det udvalg eller den kommission, som efterlyses i beslutningsforslaget, er derfor allerede nu ved at blive nedsat. Som lovet i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 382 af 14. juni 1995 er

der i disse dage ved at blive nedsat et udvalg med henblik på at overveje de mere overordnede strukturelle spørgsmål på udlændingeområdet.

Det er tanken, at dette udvalg løbende vil få delkommissorier om forskellige grundlæggende spørgsmål på udlændingeområdet. Det er tanken, at udvalget skal ledes af en dommer og sammensættes af en fast kerne af myndigheder og organisationer med ekspertise inden for udlændingeområdet. Det er også tanken, at udvalget – selvfølgelig afhængig af, hvad det er for nogle delkommissorier, det bliver bedt om at arbejde ud fra – løbende vil kunne supplere sig med eksperter fra andre myndigheder og organisationer. Det kunne være arbejdsmarkedets parter, eller der kunne være tale om mange andre i forbindelse med, hvad det nu er for en præcis opgave, man beder udvalget om at se på.

Jeg har den 12. december sidste år bedt Advokatrådet, Dansk Flygtningehjælp, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Udlændingestyrelsen, Flygtningenævnet, Indenrigsministeriet, Rigspolitichefen og Udenrigsministeriet om at indstille medlemmer til udvalget, men jeg vil godt understrege, hvad jeg sagde før: Det bliver den *faste* kerne i udvalget. Og derfor vil jeg godt beskrive det som en slags rullende udvalg, hvor der løbende vil blive inddraget folk med en anden type ekspertise.

Udvalget skal bl.a. belyse anvendelsen af kvoteordninger og midlertidig opholdstilladelse; det bliver den første opgave. Udvalget skal derefter kortlægge og komme med løsningsmodeller for udsendelsesproblemer, og endelig skal man vurdere familiesammenføringsreglernes anvendelse i lyset af den lovændring, der fandt sted i 1992.

Jeg vil godt samtidig pege på, at regeringen har nedsat en række andre udvalg, som har til opgave at vurdere nogle forskellige problemstillinger i forbindelse med udlændinge. Jeg skal her blot i flæng nævne regeringens Byudvalg, hvis arbejde der allerede er kommet en meget vidtgående politisk opfølgning på. Jeg skal også nævne Integrationsudvalget, som i første omgang har taget sig af en lang række ting i forbindelse med de bosniske krigsflygtninge i Danmark. Her er man nu i gang med en lang række mere generelle problemstillinger, der har med udlændinges ophold i Danmark at gøre, og også her vil vi i løbet af forholdsvis kort tid begynde at få nogle direkte bud. Og endelig vil jeg godt pege på, at vi har et ekspertudvalg, der

skal se på udlændingelovens udvisningsregler, og det arbejder i øjeblikket.

Når jeg godt har villet opremse disse forskellige instanser, hvoraf nogle allerede er kommet med bud, og nogle supplerende arbejder med nogle naboproblemstillinger – hvis jeg må bruge det udtryk – er det for at understrege, at det arbejde, der efterlyses, allerede er i fuld gang.

Endelig vil jeg også godt minde om Per Sørensen-udvalget, som jo sad i 4 år eller noget i den retning, og som har lavet et glimrende baggrundsmateriale for en række af de ændringer i udlændingeloven, vi har gennemført i de seneste par år.

Med alt dette her har jeg gerne villet dokumentere, at selve tankegangen – at vi hele tiden skal være meget på tæerne, både med hensyn til at følge den internationale udvikling på udlændingeområdet og være opmærksomme på, hvordan udlændinges opholdsvilkår i Danmark skal være, og hvilken påvirkning det i øvrigt kan have for det danske samfund – er vi aldeles enige i, at vi skal bruge mange kræfter på. Det gør vi også, og fordi det drejer sig om en lang række af de ting, der efterlyses, er der ingen grund til at lave en kommission. Det ville være en absolut overlappning, og det ville medføre dobbeltarbejde. Men intentionerne er vi tilsyneladende fælles om.

Dorte Bennedsen (S):

Socialdemokratiet kan ikke støtte dette forslag. Vi har netop hørt ministeren redegøre for, at der er en række udvalg, som for øjeblikket arbejder med de centrale dele af vores udlændingepolitik med henblik på at se, om tingene kan gøres bedre, og vi finder ikke, at der på dette tidspunkt er behov for at supplere med en stor kommission, som på 11 måneder skal lynbehandle hele dette område. Så vi kan som sagt ikke støtte forslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er nu 13 år siden, Danmark fik en ny udlændingelov på grundlag af et meget omfattende kommissionsarbejde. Siden har loven været ændret adskillige gange, så mange gange, at den efterhånden er ved at blive aldeles uoverskuelig. Det kan man forvisse sig om ved at læse den sidste lovebekendtgørelse og de mange ikrafttrædelsesbestemmelser, og det betyder, at udlændingeloven er meget vanskelig at finde rundt i. Det gør det ikke bare vanskeligt for dem, der skal administrere loven, men det svækker også retssikkerheden for dem, der er omfattet af den.

Sideløbende har ministeren haft – som vi også har hørt i dag – så den ene og så den anden arbejdsgruppe eller ekspertudvalg i arbejde, og det har affødt betænkninger og rapporter, der tilflyder Retsudvalget i en strid strøm. Jeg synes, det efterhånden er ved at blive meget uoverskueligt, og derfor er det selvfølgelig fristende at foreslå en udlændingekommission, der skal kigge på det hele.

Men lad mig for det første sige: Det ville tage år for en sådan kommission at få færdiggjort arbejdet. Og dertil kommer, at i det beslutningsforslag, vi her ser, synes jeg, at området er stillet meget smalt op. Skulle der endelig nedsættes en ny kommission, måtte dens opgave først og fremmest være at afgrænse flygtningebegrebet og opstille forslag til de kriterier, der skulle opfyldes, for at få opholdstilladelse. Forholdet til EU og det internationale samfund, forholdet til konventionerne, familiesammenføring og en lang række andre ting måtte også naturligt indgå i arbejdet.

Jeg længes også efter at få en oversigt over, hvordan det hele fungerer. Men som sagt ville arbejdet i en kommission tage år, og det er jo, som indenrigsministeren selv har været inde på, ikke materiale, vi mangler. Det, vi mangler, er overskueligheden, og derfor vil vi i Venstre benytte dette beslutningsforslag til at spørge ministeren, om det ikke var muligt at udarbejde nogle oversigter over, hvordan loven har fungeret, så det ikke er nødvendigt at hige og søge i tusindvis af sider blandt alt det materiale, vi har fået.

Vi er altså ikke tilhængere af, at der nedsættes en udlændingekommission i øjeblikket. Vi mener ikke, at det er det rigtige tidspunkt, også bedømt ud fra de mange papirer, vi får fra ministeren om EU-samarbejdet, for heraf fremgår det jo, at der er et vældigt arbejde i gang i EU. Jeg har indtryk af, at det går langsomt; men det er i hvert fald et arbejde, som vi bliver afhængige af i Danmark, og som får indflydelse på den danske lovgivning, og derfor er det ikke særlig hensigtsmæssigt at nedsætte en udlændingekommission på egen hånd her i Danmark lige nu.

Vi kan altså ikke støtte forslaget, men vi håber, at ministeren vil have forståelse for, at vi forfærdelig gerne vil have nogle overskuelige oversigter, hvor essensen af alt det arbejde, der er foregået i de senere år, fremstår, så det er til at forstå og vurdere.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti kan godt tilslutte sig ideen og tanken om at nedsætte en udlændingekommission – ikke lige i nøjagtig den form, som det er beskrevet her, og heller ikke helt i overensstemmelse med bemærkningerne. Men selve ideen og tanken mener vi kunne være hensigtsmæssig, og jeg mener i og for sig også, at nogle af de indlæg, der er fremkommet, allerede har peget på forskellige områder, der godt kunne trænge til en yderligere kulegravning eller afklaring.

Hvis man går ind, som det er naturligt, og ser direkte på beslutningsforslag nr. B 52, vil jeg godt sige, at vi synes, at den sammensætning af kommissionen, som skitse-mæssigt er anført, er for smal. Vi mener, at nogle af de prøvede aktører, der har arbejdet med stoffet i mange år, selvfølgelig ikke skal være udelukket. Derfor finder vi det naturligt, at Udlændingestyrelsen deltager, og Dansk Flygtningehjælp deltager. Vi så også gerne, at en eller to flygtninge eller indvandrere, som er velintegrerede i Danmark og har boet her et antal år, også var medlemmer af kommissionen sammen med eksempelvis en eller anden borgmester, måske Århus' borgmester, som har arbejdet med problemerne og har nogle holdninger. Det var noget om sammensætningen af kommissionen.

Med hensyn til det kommissorium eller de problemstillinger, der er listet op, vil vi også godt have nogle flere med: Hvordan opnår man bedst og hurtigst integration, herunder fuld sproglig integration? Det er vel et af de helt store problemer. Uanset hvilken holdning man har til den nuværende flygtninge- og asylpolitik, er det jo et afgørende must, hvis man vil klare sig i Danmark – som i ethvert andet land – at man kan sproget. Hvordan opnår vi det hurtigst og bedst muligt? Hvordan kan vi yderligere nedsætte sagsbehandlingstiden? Det ville også være relevant at have med. Og det ville også være interessant at vide, på hvilke områder Danmark har en flygtningelovgivning, som afviger fra de internationale konventioner. Det var bare nogle af tingene.

Men selve tanken i det er vi enige i, og der lægges jo også op til, at det selvfølgelig er ministeren, der skal gøre det. Det ville være naturligt, hvis der var et flertal – og det kan jeg allerede for nemme, at der ikke er – at dette flertal forhandlede med ministeren, og at man i fællesskab fandt frem til, hvem der skulle sidde i kommissionen, og også gav den længere tid end

de 12 måneder, den har, for det ville nok være halsløs gerning, hvis man vil have alle disse ting analyseret på så kort tid.

Men grundlæggende er vi positive over for beslutningsforslaget.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's ordfører ikke har mulighed for at være til stede, har jeg lovet at give udtryk for partiets holdninger.

Det er næsten ved at være en ugentlig begivenhed, at vi skal behandle forslag om udlændingepolitik fra henholdsvis Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti her i salen, og det er måske lidt trættende i det lange løb med alle disse forslag, fordi de jo ikke altid fremtræder som særlig gennemarbejdede og veldokumenterede. Det er i hvert fald SF's mening om beslutningsforslag nr. B 52.

Forslaget lægger op til nedsættelse af en kommission, der skal, som det hedder, kulegrave udlændingepolitikken, og hvis kommissorium bærer præg af alt godt fra Fremskridtspartiets have. Fremskridtspartiet fastholder tilsyneladende stadig, at udlændinge skal marginaliseres og helst forlade landet så hurtigt som muligt, men det er altså ikke SF's politik.

For blot at tage et enkelt eksempel: Kommissionen skal beskæftige sig med arbejdsmarkedet, og ved nærlæsning af bemærkningerne fremgår det, at det tilsyneladende er alt vedrørende arbejdsmarkedet. I bemærkningerne spørges der nemlig, hvordan arbejdsmarkedet vil udvikle sig. Det er ellers en stor mundfuld, og det er ganske useriøst at give en sådan opgave til en kommission af den foreslåede karakter, medmindre – og det kan jo godt være meningen – det er arbejdsmarkedet for udlændinge, der tænkes på.

Efter debatten i går om beslutningsforslaget om ændringer af registerloven har vi i SF forstået, at man skal anvende nye varianter af tekstfortolkning for at forstå Fremskridtspartiets forslag. Skal forslaget fortolkes således, at det drejer sig om udlændinges arbejdsmarked, havde det derfor været på sin plads, at man havde gjort opmærksom på barriereudvalgets rapport fra 1993, hvor der kom en lang række anbefalinger og forslag, hvoraf mange er blevet gennemført. Ligeledes havde det været på sin plads, at Fremskridtspartiet havde gjort opmærksom på, at arbejdsministeren i juni 1995 gav en redegørelse om status for arbejdet med at modvirke etnisk diskrimination på arbejdsmarkedet.

Det er jo en fordel, at et forslag er rimelig gennemarbejdet, før det forelægges for Folketinget, og der skal ikke herske tvivl om, at SF pure afviser beslutningsforslaget her.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal også starte med at sige, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte det af Fremskridtspartiet fremsatte beslutningsforslag om nedsættelse af en kommission til kulegravning af udlændingepolitikken – ikke så meget på grund af overskriften, for titlen er jo meget løfterig, og det kunne være en meget god idé at lave en kommission til kulegravning af udlændingepolitikken, hvis det var det, der var indholdet. Men det er det jo ikke.

Teksten er en meget snæver beskrivelse af ren integrationspolitik og derudover en del helt overflødige forslag. Man vil f.eks. undersøge, hvad der vil ske over de næste 30 år, hvis f.eks. kriterierne for at opnå dansk statsborgerskab ikke blive strammet op. Det er da en ejendommeligt tekst at tage med i et kommissorium for et arbejde.

Vi synes ikke, at de emner, der er nævnt her, er specielt udtømmende, og de er heller ikke særlig relevante. Men det betyder ikke, at vi ikke synes, der er behov for at få et overblik over dette store område, både på integrationsområdet med hensyn til selve sagsbehandlingen inden for asylsystemet og inden for flygtningebegrebsdannelsen og det internationale arbejde.

Vi er tilfredse med, at indenrigsministeren har igangsat nogle initiativer, der skal kaste lys over dele af området. Det er nødvendigt, men efter vores mening er det ikke tilstrækkeligt, og derfor håber vi, at vi fremover kan få gang i nogle flere debatter. Især er vi meget interesserede i fra radikal side at få belyst det internationale samarbejde på dette område. Det gælder ikke blot EU-samarbejdet, men også Europarådssamarbejdet, hvor vi jo har en langt større landekreds med, også lande, som først for nylig har tiltrådt menneskerettighedskonventionerne og derfor ikke har mange erfaringer med flytningelovgivning og endnu ikke er blevet kategoriseret som sikre tredjelande.

Vi mangler i høj grad overblik over, hvordan vore europæiske nabolande håndterer flytningelovgivningen og udlændingeproblematikken i det hele taget. Vi kunne f.eks. nævne følgende forhold: Hvordan håndterer de forskellige lande familiesammenføringsreglerne? Hvordan håndterer de begrebet FN-kvoter fra lejre – hvor sto-

re, hvordan, hvor ofte? Hvordan håndterer de midlertidighedsbegrebet? Netop dette område skal belyses i Europarådet i den kommende session. De forskellige lande har lovgivet med forskellig intensitet om midlertidighedsbegrebet, og alle har gjort erfaringer, som man gerne skulle kunne drage nytte af for at få nogenlunde ensartede holdninger fremover.

Og hvad forstås man ved sikre lande? Hvornår bliver lande sikre, hvornår er de ikke sikre? Hvornår kan nye lande, som træder ud af et diktators skygge, erklæres for sikre? Hvordan fungerer repatrieringsreglerne, og hvordan fungerer lande, hvor der er en dårlig registrering af personer, så de derfor har problemer med mange illegale emigranter?

Der er masser af emner at tage fat på, men jeg synes ikke, at Fremskridtspartiets forslag er noget specielt godt at tage fat på. Dels er det dækket af ting, der allerede foregår i forvejen i Danmark, og dels er det slet, slet ikke udtømmende. Så fra Det Radikale Venstres side kan vi kun sige, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Som det forhåbentlig er fremgået af den tid, vi har været herinde, er Enhedslisten ikke specielt bange for at diskutere udlændingepolitik. Vi gør det gerne, vi gør det ofte, og vi gør det ved alle lejligheder, hvor vi mener, det er nødvendigt. F.eks. vil vi meget gerne være med til at diskutere en ny og forenklet udlændingelov. Det kunne der være et stærkt behov for, også for at fremme den folkelige forståelse af, hvor stram udlændingeloven i virkeligheden er.

Men når det er sagt, må man også sige, at det forslag, der ligger her, er ikke nogen god måde at tage diskussionen på. Bliver det vedtaget, som det foreligger, her, skal denne udsøgte skare mennesker til at lege spåkoner og spåmænd, og de skal sidde og kigge i krystalkugler for at finde ud af, hvordan samfundet vil udvikle sig i løbet af de kommende generationer. Vi mener ganske enkelt ikke, at det er det, der er behov for, hverken når der er tale om udlændingepolitikken i Danmark, eller når der er tale om andre spørgsmål.

Hvis vi kigger på de bemærkninger, som følger beslutningsforslaget, må jeg sige, at de heller ikke ligefrem er overbevisende efter vores opfattelse, og det skyldes den indfaldsvinkel, som gennemsyrrer bemærkningerne, nemlig at udlændinge og flygtninge skaber problemer.

Helt generelt: Udlændinge og flygtninge er lig med problemer! Vores grundopfattelse er en anden. Den er langt mere positiv og imødekommende over for udlændingenes ressourcer, uden at vi dog vil benægte, at selvfølgelig er der udlændinge og flygtninge, der skaber problemer, præcis som det er tilfældet blandt danskerne.

Men hvis man fik denne flok spåkoner og -mænd til at arbejde efter forslaget retningslinjer, ville den grundindstilling blive cementeret, at udlændinge er lig med problemer. Og den videre konsekvens, man kan frygte, er, at udlændinge ikke bare i kommissionens arbejde, men også i befolkningens bevidsthed vil blive gjort til syndebukke for alle de problemer og dårligdomme, dette kriseplagede samfund lider under, og det vil vi selvfølgelig ikke være med til. For det første fordi udlændinge som gruppe ikke skal gøres til syndebukke for en udvikling i samfundet, som de dybest set ikke er ansvarlige for; skal man finde årsagerne, er det helt andre steder, man skal søge. Og for det andet fordi det er langt vigtigere at få diskuteret, hvad det er for nogle problemer, der har kørt samfundet ud i en situation, hvor mennesker bliver udstødt, hvor mennesker bliver marginaliseret, hvor mennesker bliver forsømt, og hvor mennesker bliver overset.

Det er sådanne diskussioner, der er vigtige, også i forbindelse med de udlændinge og flygtninge, som skaber problemer, men ikke i den forbindelse, som forslagets bemærkninger lægger op til.

Derudover synes vi også, der er det problem i bemærkningerne, at der er nogle uartikulerede bongobongokrigshyl, som vi overhovedet ikke forstår meningen med. F.eks. forstår vi ikke meningen med en erklæring om, at nu har udviklingen vist, at den flygtningepolitik, disse interesseorganisationer – altså Røde Kors, Flygtningehjælpen osv. – har stået som primus motor for, er slået fejl. Vi forstår simpelt hen ikke, hvad der står, men vi ser frem til, at forslagsstillerne forklarer lidt nærmere, hvad disse ting betyder.

Til allersidst vil jeg sige, at det er en kendsgerning – og det er jeg fuldstændig enig med hr. Helge Adam Møller i – at man vil lave en kommission, som skal lave et meget grundigt arbejde og se generationer ud i fremtiden uden overhovedet at inddrage de folk i kommissionen, hvis arbejde det handler om. Det er sådan set grund nok for os til at sige, at vi ikke kan stemme for forslaget.

Pia Kjærsgaard (DF):

Med et skævt smil kan man sige fra Dansk Folkepartis side – og med en lettere omskrivning af en kendt søndagsavis' slogan vil jeg sige – at dette forslag har jeg ikke alene læst, men jeg har faktisk også skrevet det. Så naturligvis støtter Dansk Folkeparti forslaget.

Jeg vil blot spørge om en enkelt ting i forslaget. Man nævner de forskellige organisationer i den kommission, der ønskes nedsat, og jeg er fuldstændig enig i sammensætningen; men derudover er der nævnt to personer, nemlig professor P.C. Mathiesen og kultursociolog Eyvind Vesselbo. Har Fremskridtspartiet husket at få de pågældende personers accept af deltagelse i denne kommission? Jeg synes, det ville være på sin plads, hvis man havde gjort det, når man nævner det i bemærkningerne til forslaget, for jeg tror, det er vigtigt, at de, der skal sidde i den kommission, selv skal være interesserede i det, inden de bliver foreslået.

Beslutningsforslaget drejer sig sådan set om at belyse konsekvenserne af den udlændingepolitik, Danmark nu har ført siden 1983. Det er det, forslaget drejer sig om, men det er der altså nogle ordførere, der har misforstået, og allermost SF's ordfører, som tilsyneladende overhovedet ikke havde læst forslaget og ikke fattede, hvad det drejer sig om. Det drejer sig om en fremskrivning, en prognose på den politik, der er ført siden 1983, hvis den fortsætter på den måde, man har lagt op til. Det er det, det hele handler om.

Og det er faktisk ikke spor svært at fremskaffe de tal i dag. F.eks. har et anerkendt foretagende som Danmarks Statistik – der er jo mange folketingsmedlemmer, som mange gange fremhæver, at Danmarks Statistik kan man stole på, og det skal man også helst kunne – lavet en prognose, der siger, at i år 2020 vil antallet af udlændinge i Danmark udgøre 600.000. Det er en seriøs prognose, ikke nogen male Fanden på væggen-prognose eller noget i den retning, men en helt seriøs statistik, som jeg går ud fra, at folketingsmedlemmerne anerkender. Det er altså ikke så svært.

Og derfor støtter vi selvfølgelig dette forslag; det er klart, det siger sig selv. Men lad være med at gøre tingene mere besværlige og misforstå dem mere, end der er grund til.

Tom Behnke (FP):

Beslutningsforslaget blev fremsat den 21. november 1995, og efterfølgende modtog vi så i

Retsudvalget et bilag af den 5. december – altså nogle dage senere – hvoraf det fremgik, at nu havde ministeren lavet et udkast til kommissorium for et ekspertudvalg, der skulle se på udviklingen på nogle af de nævnte områder. Det er jo fint nok, det er jo dejligt, og så kunne man jo fra forslagsstillernes side have lænet sig tilbage og sagt: Så behøver vi egentlig slet ikke at tage debatten i dag! Men der er jo nogle forskelle, og det er de forskelle, der gør, at vi alligevel har ønsket at tage debatten i dag og fastholde forslaget.

For det første er der sammensætningen af dette ekspertudvalg. Det udvalg, som ministeren lægger op til, udgøres af de kendte, som altid har siddet der, og som givetvis altid vil komme til at sidde der, nemlig de personer, som lever af, at vi har flygtninge og udlændinge i Danmark. De har en vis interesse i, at vi beholder den situation, vi har, nemlig at vi har udlændinge i Danmark, for det er det, de lever af. Og ikke et ondt ord om det; det er jo klart, at man vil kæmpe for at bevare de områder, man nu engang arbejder med. Men det, vi godt kunne tænke os i Fremskridtspartiet, var, at man prøvede at lave en anden sammensætning, der gjorde, at vi fik nogle andre og måske mere objektive synspunkter på banen.

Så sagde indenrigsministeren – og det var der også andre, der var inde på – at 30 år er alt, alt for lang tid, og at det slet ikke kan lade sig gøre. Der var endda ordfører, der mente, man skulle have en krystalkugle for at kunne se 30 år ind i fremtiden; men det behøver man jo ikke. Vi beder ikke om, at man skal kunne vide helt præcist, hvordan Danmark ser ud, og hvordan situationen på udlændingeområdet ser ud om 30 år. Det, vi beder om, er, at man laver nogle fremskrivninger af nogle prognoser, så man får nogle tal for, hvordan det vil gå, og hvor stor andelen af fremmede i Danmark vil være om henved 30 år.

Der blev også spurgt, hvorfor vi lige præcis havde navngivet nogle af de personer, som skulle sidde i udvalget. Dels skyldes det selvfølgelig, at de personer efter min opfattelse er særdeles kvalificerede til at sidde i et sådant udvalg, men noget andet er – og det skal man jo være klar over, og det må man gerne bemærke, når man læser forslaget – at der er en liste over, hvem der f.eks. kunne være repræsentanter for i kommissionen.

Og det er der selvfølgelig to grunde til. Dels skal de pågældende organisationer og personer

være indstillet på at være med, og det andet er, at vi i Fremskridtspartiet lægger meget op til, at vi kan diskutere tingene her i Folketinget. Vi ved jo fra tidligere, at andre partier vil kunne afvise et forslag alene med den begrundelse, at der er et ord eller et komma, der er forkert og ikke kan accepteres, og derfor bruger vi disse formuleringer med, at man »f.eks. kunne lave det på den og den måde«. Så kan vi jo så i Folketinget diskutere, om det er den rigtige sammensætning, eller om der måske skulle nogle andre ind.

Jeg kunne godt forestille mig, at man lavede en kombination af dette forslag og af ministerens forslag til et kommissorium – altså med hensyn til de personer, der skal sidde og arbejde med tingene – hvor man kombinerede tingene. Jeg kunne godt forestille mig, at det ville være en hensigtsmæssig løsning.

Både fru Birthe Rønn Hornbech og hr. Helge Adam Møller mente, at området var for smalt, og at der simpelt hen ikke var taget nok med. Man skulle tage nogle flere ting med, hvis man skulle gennemarbejde det her, og hvis det skulle være seriøst og i orden. Det kan jeg godt være enig i, men igen vil jeg henlede opmærksomheden på, at der står »f.eks.«, endda »herunder f.eks.«. Det kan næsten ikke blive mere åbent og imødekommende.

Jeg har lyttet meget intenst under debatten, og jeg hørte, at fru Elisabeth Arnold nærmest havde en hel brainstorming her på talerstolen over, hvilke emner man kunne tage med, og det er jeg da glad for. Heldigvis er det jo således, at tingene bliver skrevet ned i Folketingets Forhandlinger, og så vil der være et hav af gode ideer, som forskellige ordførere kom med, og som kan trækkes ud. Det er jeg selvfølgelig glad for, og hvis intentionerne fortsat er der til at lave en kulegravning og prøve at få et overblik over det her – som det også blev efterlyst fra flere ordføreres side – er jeg sikker på, at vi under udvalgsbehandlingen kan få remset alle disse gode emner op, og så lad os prøve at blive enige. Men det kan jo kun ske, hvis intentionerne fortsat er der.

Det blev også efterlyst, at man ønskede at få et overblik over, hvilke udvalg der har været, hvilke kommissioner der har været nedsat, hvad de er nået frem til, og hvad resultaterne har været. Her er det jo så heldigt, at der er fremsat et forslag af Fremskridtspartiet, der har givet anledning til denne debat og efterfølgende giver mulighed for, at vi i udvalget kan få præciseret de ting. Det ser vi frem til.

Hr. Kristen Touborg brugte ca. halvdelen af sin taletid på at kritisere forslaget formalia: Det var ikke godt nok gennemarbejdet, og det var ikke godt nok på den ene og den anden led. Men jeg er ret sikker på, at uanset hvor gennemarbejdet det var, og uanset hvor tilfreds hr. Kristen Touborg ville være med, at forslaget var tilstrækkeligt gennemarbejdet, ville SF ikke støtte forslaget alligevel, og derfor er det i virkeligheden spild af taletid at bruge halvdelen af tiden på kun at forholde sig til formalia. Man burde måske i stedet forholde sig til, hvad der står i forslaget.

Men alt i alt må vi jo sige, at der er flertal for, at vi skal have et bedre overblik over hele situationen, over hele denne lovgivning. Der er flertal for, at vi skal prøve at få lavet lovgivningen mere enkel og mere letforståelig, så vi alle sammen kan være med. Forslaget giver mulighed for, at vi kan få præciseret nogle af de ting, så trods alt har det jo været ganske frugtbart med denne debat, og jeg ser da frem til, at vi får en god udvalgsbehandling, hvor vi kan få nogle ting trukket frem.

Der var også en del spørgsmål undervejs, men dem kan vi også få trukket frem under udvalgsbehandlingen, og derfor er jeg glad for denne debat og skal takke for den.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Debatten viser jo egentlig ganske godt, hvor svært det er at gøre alle tilpas. Efter regeringsdannelsen for 3 år siden var der et råb om, at man ville orienteres løbende. Der var en meget voldsom kritik af den tidligere regering, og den gik på, at det var umuligt at trække oplysninger om udlændingeområdet ud af Justitsministeriet, som det dengang sorterede under.

Vi har under denne regerings arbejde anlagt en ekstremt åben linje. Vi har løbende, hver fjortende dag i et nyhedsbrev orienteret om alt det, der efterlyses her i dag.

Jeg vil blot nævne nogle af områderne, som man har sagt, at man gerne vil have noget mere viden om:

F.eks. hvordan sammenhængen er mellem den danske lovgivning og det, der foregår på EU-plan, hvordan sammenhængen er med Europarådet, og hvordan en lang række af de ting er, som vi under alle omstændigheder er nødt til også at drøfte med andre lande – der er i øvrigt også et meget godt og intensivt nordisk samarbejde på udlændingeområdet, og der er en indsats i nørømråderne i udlandet – og en

lang række integrationsspørgsmål. Alt det, som man efterlyser – også oplysninger om sagsbehandlingstiderne – oplyser vi om i nyhedsbreve i et meget stort og næsten for hurtigt voksende omfang, vil man måske sige, sådan at kritikken nu går på, at man får alt for meget at vide, fordi man faktisk ikke kan overskue det.

Jeg er meget glad for, at vi er kommet i den situation, at man nu synes, at man er så velinformeret, at man beder om at få en, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det summarisk gennemgang af alle de oplysninger, som vi med meget stor glæde gerne har villet dele ikke blot med Folketinget, men også med offentligheden.

I øvrigt har jeg den opfattelse, at det, at vi har givet disse mange oplysninger fra os og gjort det med glæde, har været med til at give en langt højere korrekthed i den offentlige debat om udlændingepolitikken.

Men eftersom jeg også godt vil være med til at tilfredsstille dem, som måske ligefrem synes, at de er ved at gå til i viden, vil jeg da godt overveje, om vi kan finde en metode til måske engang i næste folketingssamling, eller hvornår det nu kan være, at give en mere kortfattet pædagogisk gennemgang af den lange række af forskellige resultater, der er kommet fra udvalgene, og de redegørelser, vi har lavet om en lang række ting, og prøve at lave, lad mig bare kalde det en meget grundig gennemgang af, hvordan sammenhængen i de ting er. Det kunne måske afstedkomme en meget frugtbar debat.

Men jeg vil godt sige, at denne grad af uoverskuelighed, som man kalder det, faktisk netop er resultatet af den spørgelyst eller den efterlysning af viden, som er kommet fra Folketinget, og som jeg synes det har været nyttigt at tilfredsstille.

Hvilken form vi skal give det, synes jeg det er for tidligt at sige noget om, men det kunne være spændende at lave et stykke arbejde, som på den måde ville være lettere at gå til for folk, som ikke følger det løbende, for et andet svar på det, der nu er oppe i debatten her, kunne jo være, at jeg blot slog ud med hænderne og lidt overlegent sagde: Jeg sender de sidste to årgange af Nyhedsbrev om Danmarks udlændinge, for dér står det hele. Men i det gode samarbejdes ånd synes jeg bestemte, jeg kunne have grund til at gå tilbage og overveje, hvordan vi laver, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det en læs let-udgave eller noget i den retning.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nej tak, de står oppe på mit kontor, men kunne vi få en samlet indholdsfortegnelse og et stikordsregister over de sidste to årgange, var det sådan noget, vi kunne bruge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.
